

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 AUGUSZTUS 1. * 22. (3097) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

PESTI OLIMPIÁSZ



OLIMPIAI ZSŰRI

Ára 50 fillér

Borsszem Jankó az Olimpiászon

A Borsszem Jankót a következők képviselik az amszterdami olimpiászon:

Hegedüs Loránt,
Karinthy Frigyes,
Szép Ernő,
Szomorú Dezső és
Lakatos László.

Első amszterdami cikkeiket alább adjuk:

1. Karinthy: „A nemzetek felvonulása”.

Hát ez a látványos revü gyönyörű volt. Elöl jött egy nagy darab ember. Szeméből nagy megérzések, becsatornázott fojtott könnyek, korszakos izé, a Sarment-féle kíséret utórezgése és kialudt belső világosság fénye csírázott. (Kifelé.)

Ez a nagy darab ember egy zászlót vitt. Mégpedig

$$a^3 + \sqrt{\frac{3b-6a}{4b}}$$

alakban. Mögötte egy alacsonyabb fiatalember lépkedett. Kezében kihegyezett stafétagolyók és cseppfolyós diszkoszengerek voltak. Gyönyörű volt.

2. Szép Ernő: „A százméteres futás”.

Elhinné valaki, hogy nekem látcsövem van? Olyan kicsi fekete. Négy lyuk van rajta. Az ember, kérem szépen, benéz kettőn és kinéz kettőn. Hát én eldobtam a cigarettlimet és a benézőn kinéztem az egecskére, arra a kék plafondra. Azután egy kis pontocskára néztem, ami most a legnagyobb pontocskára volt számomra ezen a világozkán. Ez Gerő volt, aki belemászott a gukkerem kinézőjébe és várta a mi Raggambynkkel, az amerikai Vijkov nevű futó úrral és az Adams nevű újjélandi sprinter gentlemannel, hogy elindulhassanak. Egyszerre csak azt látom, hogy kifutnak a gukkerem kinézőjéből. És elszakítanak egy fehér spárgát. Odamentem, újból összekötöttem és megmértem. Mindössze öt méter volt és nem száz. Itt valami svindli van, kéremszépen. Tessék elhinni.

Pesti rekord



— Olvastad? Risztics pilóta 65 óráig repült egyfolytában.

— Nagy kunszt. Én ismerek egy pénzbeszedőt, az két hét óta repül egyfolytában mindenünnen, ahová csak megy.

3. Szomorú Dezső: „Vívás és minden”.

És állottak ott fehéren és idegesen, mint hegyecsúcsok és völgyek súlyos árnya, ami van. Egyszerre egymásra támadtak. Halkan zenélt a penge és én bevallom, könnyes szemmel néztem. Egész testi masszám sírt lelki nyomorok súlyával és ök ritmus nélkül muzsikáltak kisebb-nagyobb ugrásokat. Hol előre, hol hátra. Megkérdeztem, hogy kicsodák: Az egyik válaszolt halkán és rekedten: vívók. És ami a kezükben van, az micsoda? — kérdeztem sírdogálva. — Még halkabban válaszolta: kard. Meg akartam kérdezni szomorúan és illedelmesen, hogy mi az a kard, de nem mertem.

4. Hegedüs Loránt: „Vízipóló”.

Mi a Nap Fia, a Királyok Királya, az apály és dagály föltétlen Ura, fogadunk téged rabszolgája az Elűszott földnek. Én ilyen beszéddel fogadtam volna a mi vízipólózóinkat. Hogy miért, azt csak napirendi vita után vagyok hajlandó megindokolni, ha Zsitvay Tibor elnök erre engedélyt ad. Szóval, hogy visszatérjek a vízipólóra, én már Krisztus előtt 5000-ben megjósoltam, hogy Bartha jobb lesz a kapuban, mint Bródy és ennek köszönhetjük, hogy Keserű II. pompás játékával elsőnek ugrottunk kettőt a hármassugrásban.

5. Lakatos László: „Az olimpiásról általában”.

A súly olyan, mint a házbér.

*

Felemelik.

*

A feleségemet is beneveztem.

*

Magasugrásban fog indulni.

*

A vívókat nem szabad idegesíteni.

*

Úgyis nagyon epé-sek.

*

A legügyesebb olimpikonunk Marvalits volt.

*

Elvetette a diszkoszt.

*

Utána rögtön learatta.

(palásti.)

Jó szívvel

— Micsoda jogon adott Ön három pofont a sértettnek?

— Bocsánat, bíró úr, de mindössze csak egy pofon volt, de tekintettel a gyöngé testalkatára, három részletben adtam át.

Miért szaladnak fel a járdára az autóbuszok

Komlós Sándortól, az Andrásy úti divatárkereskedőtől megkérdi egy ismerőse:

— Mit gondol, Komlós úr, miért szaladnak fel ezek az autóbuszok állandóan a járdára?

— Biztosan ők is kíváncsiak a kirakatokra — felelte Komlós.

Bárány István



a kitünő magyar úszó, aki még csak megússza az augusztusi házbért valahogy.

Magyar párbeszéd az olimpiászon

— Mit szólsz hozzá, pesti fiú lett az olimpiász súlydóbo világbajnoka?

— Hogy mondhat szívesen, hiszen a súlydóboást az amerikai Kuck nyerte meg.

— Hiszen éppen öröla beszéllek.

— Honnan veszed azt, hogy Kuck pesti?

— Na hallod, hiszen még a dal is azt mondja: Pesten jártam iskolába Kuck.

— Ezt a Nurmit nagyszerűen tudnám használni az üzletemben.

— Milyen minőségben?

— Mint pénzbeszedőt. Képzeld, hogy tudna ez futni a pénzem után.

A PESTI OLIMPIKOHNNÉ



— Tudja, Schwarcz úr, ha elgondolom, az én feleségem is részt vehetett volna az olimpiászon.

— Miért?

— Nagyszerűen ért a rekordjavításokhoz.

— Hogy-hogy?

— Úgy, hogy két hónappal ezelőtt vettem el feleségül és már a mult héten egy egészséges gyermekkel ajándékozott meg.

A megcenzurázott naptár

A belügyminiszter rendeletet adott ki, mely szerint naptárt ezentúl csak miniszteri engedéllyel lehet kiadni. Egyúttal a szövegrészt is cenzurázni kívánja a miniszter, miért is el lehetünk készülvén a naptár alapos megreformálására. Beavatott helyről nyert értesülésünk szerint a jövő évi naptárban a következő újításokra lehetünk elkészülvén:

1. A miniszter nem fogja tűrni, hogy két olyan derék keresztyén, mint Péter és Pál, egy nap fölött osztozzanak, amikor holmi Móricokra és Adolfokra egy teljes nap jut. Elrendeli tehát, hogy a zsidóknak csupán egyetlen egy napot engedélyez: a hosszúnapot, mely napon minden Jakab, Izsák, Abelesz tarthat névnapot.

2. A jövőben egyetlen naptár se tüntetheti fel a holdfogyatkozásokat, mivel a gazdanép ezt könnyen félreértheti és saját holdjának fogyatkozását olvashatja ki belőle, mely a mai birtokpolitika mellett egyáltalán nem hat megnyugtatólag a néhány holddal rendelkező kisgazdákra.

3. Február nem lehet szökő hónap. Ahol olyan ideálisan megszervezett rendőrség áll készenlétben, ott az ilyesféle szökés nem fordulhat elő.

4. Időjósást a miniszter nem engedélyez, mert minek azt előre tudni, hogy például októberben, amikor az országgyűlés összeül, óriási viharok lesznek. Azt is teljesen fölösleges jelezni, hogy aratás után nem fog esni — a búza ára, azon egyszerű oknál fogva, mert jó termésre van kilátás.

5. Uralkodó bolygót megemlíteni tilos. A naptár a falvaknak íródik és a nép egyszerű gyermeke könnyen bolygó zsidót képzel uralkodónak.

6. Vénuszról egyetlen szó se essék, mert csak a közerkölesöt veszélyezteti, ha a naptárból mindenki kiolvashatja, hogy mikor kel fel a Vénusz és hogy mikor nyugszik.

7. Csillagok állását feltüntetni nem szabad, amíg annyi állásnélküli csillag kering a színházak körül.

8. A miniszter minden hónapot 30 napra kerekít, de a 31 napos hónapokból nem a 31-iket törli, hanem az elsejét. Így aztán minden második hónapban lesz csak elseje, ami, tekintettel arra, hogy az állam elsején fizet, óriási megtakarítást jelent a kincstárnak.

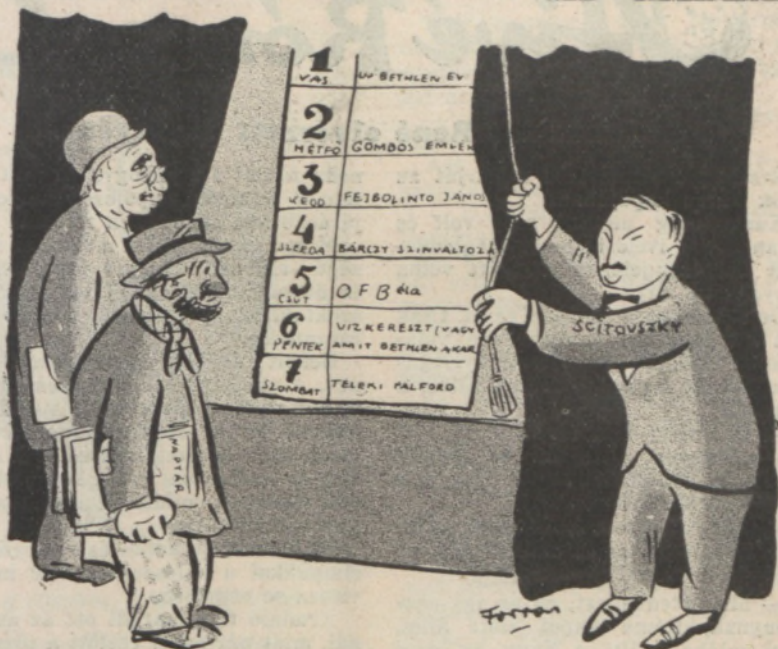
9. Végül a miniszter elrendeli, hogy a naptárak kizárólag csak miniszterpapíron készülhetnek.

DYMI



— Korán halt meg a kedves férje?
— Ó, nagyon! Reggel négy órakor.

Az egységesített naptár



SCITOVSZKY: Ime, uraim, így kell kinézni egy naptárnak!

Védekezés a hőhullám ellen

(Komoly tanácsok minden vice nélkül)

A bensőséges szitkozódások helyett, amelyeket a pokoli hőség vált ki belőlünk, arra is gondolnunk kell, hogy hogyan védekezzünk a hőhullám ellen.

E sorok írója, ki szintén sokat szenved a melegtől, egyrészt mivel neki is melege van, másrészt, mert ebben a keserves kánikulában még írni is kénytelen róla, elhatározta, hogy pontokban foglalja össze azokat az óvintézkedéseket, amelyek segítségével védekezni lehet a meleg ellen. Pont.

2. pont: Télikabát, felöltő és mindennemű ruházati cikk felesleges. Csapjunk be tehát a zálogba. Ha ez megtörtént: a meleget is sikerült becsapnunk.

3. pont: Hölgyek férjeik mellett a fürdőtrikóikat is becsaphatják. A fürdőtrikó amúgy is csak jobban melegíti a — férfiakat.

4. pont: Ha nagyon szenvedünk a hőségtől, gondoljunk az augusztusi házbérrre. Ettől rögtön lehülünk.

5. pont: Strandon a meleg pillantások előtt meneküljünk a vízbe. Ha vízben hagynak: kint vagyunk a vízből.

6. pont: Igyunk hűsítő italokat. Málnaszörp, limonádé, bőlé igen ajánlatos.

7. pont: Ha ez sem használ, esetleg egy kis lúgkőoldatot. Sose lesz többé melegünk.

8. pont: Meleg elől hűvös helyekre húzódjunk. Ajánlatosak: Szabadságtér, Markó ucca, esetleg adósaink hűlt helye.

9. pont: Ha nem lelünk hideg helyet sehol, térjünk át a bicsérdysta kosztra és a hideg fog lelmi minket.

10. pont: Hidegvízúra se rossz. Ha gazdagok vagyunk, menjünk szanatóriumba. Ha szegények vagyunk, menjünk a Rókusba — a jégre.

11. pont: Menjünk a Tátrába ródlizni. Ha erre nem telik, ugyanezt megtehetjük az Angol-parkban is. Leecsúszni ott is lehet.

12. pont: Nyaralni Hűvösvölgybe menjünk. De lehet az Északitengerhez is. Ott olcsóbb.

13. pont: Ez a legpechesebb szám, de a legbiztosabb megoldás. Várjunk türelemmel, míg a melegtől megüt bennünket a guta. Egyszer és mindenkorra elintéztük a meleget.

Tovább nem is folytatom. Félek, nagyon belemelegszem s ezt lelketlenség volna kívánni tőlem ebben a nagy kánikulában. Elvégre a humorista se kutya.

Félévi mérleg után

— Ez esetben meg vagyok magával elégedve, Kardos úr. A könyveket jól vezette s az idén egy hibát sem ejtett. Ezért a fizetését tíz pengővel emelem.

— De mégis egyszer tévedtem, főnök úr.

— Mikor?

— Amikor tíz helyett huszat gondoltam.

Kedves Borsszem Jankó!

Első elemista lányom élénk érdeklődéssel szemléli, hogyan from az írógépén az üzleti leveleket és hogyan ugrálnak a betűk ide-oda. Közben sikerül neki ezt a kereskedelmi frázist „bátor vagyok” kisillabizálni. Erre megszólal:

— Azt írod, hogy bátor vagy? Hát akkor öl meg egy oroszánt!

Ajvé Róma!

(Részlet Erdős René elveszett regényéből)

Érseki Benoit kitárta a karját az Örök Város kapujában.

Karja még mindig szép volt és olyan finom ívelésű, hogy megboldogult Michelangelonak csurgott volna a nyála, ha látja.

De Benoit nem törődött ezzel. Csak állt ott a kitárt karjaival és valahonnan mélyről, érett asszonyiságának tikkadt látványából feltört belőle a sóhajtás:

— Hol vagy Hannibál?

— Micsoda új sigán ez megint evvel a Hanibállal? — jegyezte meg kísérője laikusán.

— Mit érted te ezt, Árminió — felelte Benoit dallamos olaszszággal, de kicsit szomorúan.

— Mit érted te ezt, mi az egy asszonyinak, Róma kapui előtt állni, ahol valaha ő állt, a Nagy, az Igazi férfi: Hannibál.

— Sag schon! — felelte Árminió, akiből még az Örök Város harangzúgása sem tudta kiirtani az Ármint.

De mit bánta ezt Benoit.

Álmodozó szerelemmel szorította össze száját s oda se köpött Árminió megjegyzéseire.

— Hannibál — sóhajtotta ismét, aztán elindult. Árminió szótlán kacsázással ment mellette s csak néha-

néha nézett föl pislogva és áhitattal Benoit pompás csipőjére, melyet az járasközben szubtilisen riszált.

Mikor hazaérkeztek a csendes szépségű villába, Árminió tapintatlanul és dűrván, mint ahogy ezt a férfiak szokták, azt proponálta, hogy vacsorázzanak.

Benoit ránézett és nem szólt semmit. A vacsorát behunytt szemmel fogyasztotta el. Nem tudta nézni Árminiót, ezt a táplálkozó férfit. Vacsora után Árminió hátradólt a székben és szokatlan gyengédséggel nézett Benoitra, miközben a villával fogait piszkálgatta.

De Benoit sápadtan és remegő orcimpákkal a hálószobájába felé indult, vissza se nézve rá.

Árminió úgy maradt ott az asztalnál, mint pár évvel ezelőtt a tőzsdén: lekracholva és leégve.

Benoit pedig, a szobájába érve, möhön bújt az ágyba.

— Hannibál — sóhajtotta még egyszer és kéjesen kinyújtzkodott a takaró alatt. Óvatos és finom asszonyi ösztönrel természetesen csak addig nyújtzkodott, ameddig a takarója ért.

És aznap éjjel elpusztíthatatlan asszonyiságával Hanibállal álmodott. (HESZ.)

A hőstenor

A hangversenyteremben két ismerős beszélget.

— Hiszen ez a tenorista hamisan énekel. És vannak még emberek, akik azt mondják, hogy ennek az énekesnek egymillió dollár van a torkában.

— Miért ne? A dollár is lehet hamis.

Védekezés



Bíró: Ön bigámiával van vádolva. Mit tud felhozni védelmére?

Vádlott: Azt, kérem, hogy eddig már vagy harmincszor megbüntettek, ilyen ügyek miatt, de még egyszer sem használt.

Politika és himlő

— Tudod-e, mi a különbség a himlő és a politika közt?

— Honnan tudjam?

— Pedig könnyű. A himlőnél látni a hólyagokat, a politikában hallani.

A nagykereskedő üzleti útra indul. Mielőtt elmegy, kiadja az orderét a könyvelőnek:

— Aztán, Ehrlich úr, a távollétem alatt semmi újat ne kezdjen, csak a régi dolgokat csinálja, mint eddig. De ne maradjon nekem restancia!

A könyvelő mindent megígér. A főnök, mikor visszajön az útról, legnagyobb meglepetésére ott találja a felesége szobájában a könyvelőt, aki ép a restanciát igyekezett behozni.

— Maga csirkefogó, hogy meri ezt? ...

A könyvelő bocsánatkérően néz a főnökre:

— De főnök úr, hiszen azt tettszett mondani, hogy csak semmi újat... Erről pedig már minden veréb csiripel.

Az új élet

Bíró: Maga az első kihallgatáson mindent bevallott és most mindent letagad.

Vádlott: Elhatároztam, kérem, hogy új életet kezdek.

A FIRHANG MÖGÖTT

MASCAGNI szabad ég alatt dirigálta Velencében a Paraszbecsületet. Az éjfélebe nyúló előadásnak nagy publikuma volt, tekintve, hogy az ilyen meleg éjszakákon szeretnek az emberek az uccán mászkányi.

A FELD MÁTYÁST inzultáló színész színészbírótság elé kerül. Hír szerint enyhítő körülménynek tudják be majd nála, hogy mielőtt az inzultust elkövette, megnézte Feld Mátyás darbját.

JOSEPHINE BAKER Hollandiában vendégszerepel. Értesülésünk szerint a művésznőt egyik gyermekakció vitte Hollandiába.

A VIDÉKI SZINHÁZIGAZGATÓ egymásután bukott meg ujdonságai-val. Az egyik zivataros este azután végleg betetőzte a színház pech-sorozatát: a rozoga, fatetős műintézetbe becsapott a villám. Az igazgató azonban a tagok legnagyobb csodálkozására imigyen sóhajtott fel:

— Na végre, nálam is beütött valami!

NÓTI KÁROLYNAK azt mondta a héten valaki:

— Hiába Károly, te egy eredeti ember vagy.

— Miért?

— Mert hallom, hogy „A házi barát” után eredeti darabot is ír az Vigne.

Egy kis pletykát, ah Jankó ne legyen olyan fajankó

— Pletykát a népnek.

— Tessék. Tehát:

A fiatal színművésznőhöz így szól a napokban a barátja a korzón:

— De régen nem láttalak, anygá-lom. Hol voltál?

— Betegségem napokig az ágyhoz kötött.

— Ejnye, ejnye és mi bajod volt?

— Szerelmes voltam ...

Politikai idill



Bethlen: Ilyenkor nyáron látni csak, Ducikám, milyen jó dolgod van neked. Te egész évben vakációzol.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma augusztus 10-én jelenik meg

Az állatkertben



ÖR: Ne tessenek olyan közel menni a rácshoz, képviselő urak.
PEIDL: Miért?
ÖR: Tetszik tudni, hogy a sasok nem szeretik a szociálistákat.

Kánikulai vice

— Mit szólsz ehhez a rettenetes meleghez?
— Semmit. Fázom!
— ? ?
— Fázom attól, hogy holnap még melegebb lesz.

Reb Menachem Ciceszbeiszter szörnyű átkozódásai



— Pont olejan idübe tortsonok o lakásodon jövedéki hihágás miatt házkotatást, mikor a feleséged o főkönyvelőddel szórakozik!

— Ledjél te érdekelve o tőzsdén, de sakspan o házbéred emelkedjen!

— Lepjen meg téged az anyósod edj gromofon-lemezszel, omilyen oz ü hangja van megürükitve!

— Oz vigasztolja sak téged o nap-tár-rendelet mellett, hodj ogysis megvannak számlálva o te napjaid!

— Ledjél te edj ögynök és sakspan oz vigasztolja téged ebben o noqy kánikulában, hodj mindenött hüvösen fogadnak!

— Ledjél te edj bankigozgotó és olejan nagy tranzakciókat hajtsál te végre, mint o Löwenstein a — La Manche-csatorna fölött!

— Hívjonok téged Kohnnak és okorjál te keddi voagy szerdai napokon fürödni a ceglédi oszodában!

— Megnyuatató érzés ledjen neked edj gázoló motorbicikli kerekei olott, hodj már tilos o kipuffogó!

— Lépjen o lábadra o járdán egy autobus és még sak azt se mondjon, hodj pardon!

Nyári elégia

Nyári ruha kell a nőnek,
Nyári kalap kell a nőnek.
Szegény férjnek bús gondjai
Már a Gellérten túlnőnek.

Nyarálásról is szók esnek,
A szók után könnyek esnek:
Legnagyobb jóakarattal
Sem mondhatni kellemesnek.

A szívet a bánat nyoraja
S ugyanaz nyomja a fejet:
Mért teremtett az Úr nyarat,
Vagy miért teremtett nejet?

Tárcák és tárcák

Kedves Borsszem Jankó! Egy napilap pályázatot tűzött ki tárcára. A zsüri jelentése a többi közt megállapította, hogy a pályázatra 1 jó, 72 tűrhető és 2 gyenge tárca érkezett. A jelíges levelek indiszkrét felbontása után kiderült, hogy a két gyenge tárca — Bud Jánosé és Herrmann Miksáé.



NAPTÁRAINK UTÁN A NAPJA-
INK IS JOBBAK LESZNEK?

Kihágtam a jövedékből

Egy mosolygós arcú fiatalember csengetett az ajtón. Elegáns zöld egyenruha volt rajta, oldalán kard. Udvariasan kérdezte:

— Megengedi, hogy letartóztasam?

Azt hittem, hogy viccel és én is tréfára fogtam a dolgot:

— Ó, boldogan. De miért akar letartóztatni?

— Fogalmam sincs, de majd találok valami okot. Megengedi, hogy megmotozzam?

Mialatt ezt mondta, gyengéden összekötözött és már kutatta is a zsebeimet.

— Lám! Már van is bünjel — húzott ki tárcámból egy memphis cigarettát.

— Hol vette ezt a cigarettát?

— Itt a sarki trafikban — nyögtem.

— Tudtam! Hát vegye tudomásul, hogy a sarki trafikos jövedéki kihágást követett el. Mindazok, akik nála vásároltak, bűnsegédek és bűnáratólok, a legújabb rendelet értelmében, amelyben Bud öexcellenciája a jogbiztonságot és a személyes szabadság biztosítását akarja mevédeni. Én tehát önt mély tisztelettel letartóztatom. Előbb azonban házkutatást fokok végezni.

Körülnézett és szeme megakadt egy vadászképen. Magánkfívl orditotta:

— Mi ez?

— Egy festmény. Egy vadász célba vesz rajta egv nyulat.

— Tudja, mit követett el ezzel?

— Fogalmam sincs — remegtem.

— Lövedéki kihágást — állapította meg és leemelte a képet. Már azt hittem, hogy végzett, de tévedtem. Könyvszekerényemből egy Shaw-könyvet vett elő.

— Be van ez jelentve a shawhivatalnak? — kérdezte

— Nem — rebegtem.

— Akkor vagy 10 napi sötétzárkára, vagy 1 napi kemény fekhelyre és böjtre ítélem. Választhat.

— Választhatok?

— Igen. mert Bud öexcellenciája úgy rendelkezett, hogy választékosak legvünki a felekhez.

Megbilincsel és mialatt kifelé lödített, megkérdezte:

— Mit csinált a kánikulában?

— Izzadtam — vallottam be féllénken és halkán, mert éreztem. hoov ezzel is kihágtam a jövedékből. Félelmem valóra vált.

— És fizetett izzadót?

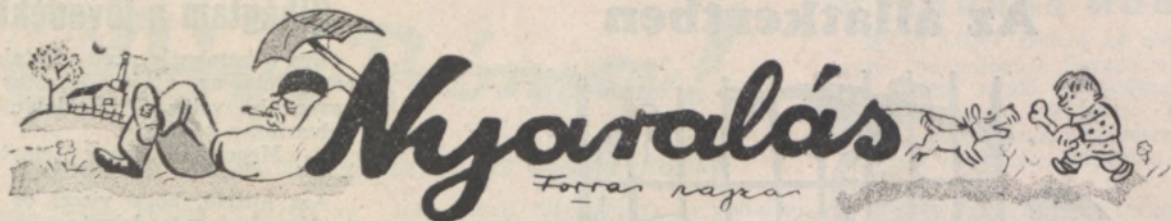
— Nem — nvöttem rettegve a büntetéstől. De ezíttal kíméletes volt. Mindössze az történt, hoov a nönz-ügyminiszter 64 286/1928-as számú rendelete értelmében elővett egy bárdot és gyengéden felnégyelt.

P—sti

Nagy teljesítmény

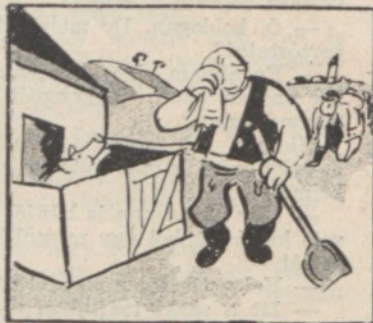
— Képzeld, Manókám, a billiárdgolyók gyártásához évenként ötszáz elefántra van szükség.

— Hihetetlen, hogy ilyen kicsiny golyók miatt ezeknek a hatalmas állatoknak kell elpusztulniok.



Nyaralás

Ferris rajza



-Szerény győzelmésként megint kiborítanak benneteket arról a kutyára pestiekről az állból



Vár vendéglőre esőben



Te lamm, ezed milyen fűszere a levegő? = Hagyj béked! Né emlé - terten ik is a főnökökre



-Mit raglazzátok a virágot annyit? Nem kerthasználattal számol? Ki a szobát!



-No elég volt a fürdésből friss kell a farsék a leveshez



-Azért nyaralok Pesten iderem, mert rájöttem hogy Pest a legdrágább.

A kánikula humora

1. Hideglelés

Kellemes társasjáték. Abból áll, hogy a hideget kell keresni. Aki megeli, az kint van a vízből.

2. A tőzsdé

A tőzsdén nagy a hóhullámhossz. Mindenki higányt vásárol, mert az biztosan felmegy.

3. A boldogtalan szerelmesek

Kétségtelen, hogy ebben a kánikulában a boldogtalan szerelmesek a legboldogabbak, mert hiszen a vízben hagyják őket.

4. Vízipolos

Éjjeli sport. A pesti polgárról csurog a víz és vadászik a polosra.

5. Bud munkában

Bud a nagy meleg ellenére is lázasan dolgozik. Munkájának már eredménye is van. Megszületett az izzadó.

A kettős könyvvitel

Főnök: Hogyan könyvelhette a „tartozik” összeget a „követel”-be?

Könyvelő: Bocsánat, főnök úr, balkezes vagyok.

Ítélet előtt

Bíró: Mielőtt az ítéletet meghozzuk, kérдем, van-e még valami mondani-valója?

Vádlott: Semmi. Csak annyit jegyzek meg, hogy kevesebbel is beérem.



— Lajos kérlek, én ha török-szakad, de Lillafüredre akarok menni nyaralni.

— De drágám, az nagyon drága hely, nem értelek miért ragaszkodsz hozzá ilyen nagyon? Hiszen erre ezer pengőnk is rámenne...

— Na és? A kormánynak már hat milliárdja ment rá és mégis ragaszkodik hozzá.

Német humor

1.

Két kisgyerek beszélget:

— A mamámnak kisgyereke született, — mondja az egyik.

— Fiú vagy lány? — kérdezi a pajtása.

— Biztosan lány. Láttam, amikor púderozták.

2.

A bankár megmutatja jövődöbeli vejének az irodaszobáját, a benne lévő Wertheim-szekrényvel együtt.

— Nos, hogy tetszik? — kérdezi.

— Offen gestanden, sehr gut! — felel a szépreményű fiatalember.

Angol humor

Green és Smith, cégtársak, nem nagyon szívelik egymást. Üzletzárás után nyári vendéglőbe mennek. Étkezés közben Green folyton a kijárat felé pislant.

— Mért nézel oda mindig? — kérdezi a társa.

— Mert ott van a ruhafogas és attól tartok, hogy ellopják a felöltömet.

— Ostobaság! Nekem eszembe se jut az ilyesmi, — mondja Smith.

— Főlölesleges is. A te kabátodat már ellopták.

Nyaraló asszonyok

1.

— Szervusz, drágám — mondta a szöke asszony.

— Szervusz, édesem — felelte a barna. — Hogy vagytok?

— Köszönöm kérdésedet, fő a fejem.

— Nyaralás?

— Honnan tudod?

— Na hallod! Nekem is ez okoz gondot mostanában.

— Ti hová mentek?

— Még nem tudom biztosan. Jelenleg Norderney és Nizza között habozom.

— Neked jó — sóhajtotta a szöke.

— Miért?

— Norderney és Nizza között elég nagy a távolság. Van időm habozni. Az én helyzetem sokkal rémesebb.

— Miért?

— Nekem Riviera és Korzika szigete között kell döntenem. Az hajóval mindössze félórás út. Én Korzikára szeretnék menni, de az uram ellenzi.

— Miért?

— Nagy Frigyes miatt.

— Mi köze ehhez Nagy Frigyesnek?

— Tudod, én imádom Nagy Frigyeset és az Korzikán született. Persze a férjem, amilyen vadállat, most már csak csupa féltékenységből ellenzi Korzikát.

— De hiszen Korzikán nem Nagy Frigyes született, hanem Napoleon.

— Na és? Amilyen örült a férjem, órá biztosan még jobban féltékenykedne.

— Szóval akkor nem lesz más hátra, mint a Riviera.

— Én is azt hiszem. De nem is bánom. A Pistikének úgyis tengeri levegő kell s azt ott is megtaláljuk.

— Én is emiatt megyek Norderneybe. Az én uramnak is az kell. Úgyis elég kövér, muszáj fogynia egy kicsit. Meg aztán, tudod, utálom ezeket a hazai nyaralóhelyeket.

— Hát még én! Seholy egy jó hotel. Seholy egy kis mondainég. Brrr...

2.

Két hét múlva Bivalyfűreden, a „hazai” fürdőhelyek legutolsóján újra összeházaszik a két asszony.

— Igen. Tudod kérlek, mégis csak ez a legszebb hely. Ez a levegő. (Köhögve a parasztszekerek okozta portól.) Ezt, kérlek, nem lehet megfizetni.

— Nekem is ez volt a fő szempontom. Ez a levegő. Esküszöm, isteni és... (Nem tudja folytatni, mert egy újabb parasztszekér jön és ő is köhögési rohamot kap.)

— Na és a kisfiad, a Pistike? — jegyezte meg a barna.

— Neki, kérlek, direkt jót tesz ez a hegyi levegő. Látod azt a kis villát ott a domboldalban? (Egy düledező kis parasztházra mutat, amely egy trágádomb tőszomszédságában éktelekedik.) Ott lakunk. Mondhatom, keresve sem találhattunk volna pompásabb lakást. Hát lett volna ilyen nyaralásunk a Rivierán?

— Dehogy lett volna — feleli meg-

győződés nélkül a barna. — Hiszen mi is ezért jöttünk ide. Meg aztán tudod, az uram miatt is nagyon fontos volt ez a hely. A hegyi levegő, nem pedig az az utálatos tenger, ami úgy fogyaszt.

— Na, ami ezt illeti, az urad elég kövér.

— Kövér? Ugyan kérlek! Kilencvennyolc kiló egy férfinél még nem testsúly.

— Persze, hogy nem — felelte elgondolkozva a szöke, arra a húsz kilóra gondolva, amit a barna letagadott.

— Na, de most sietek, édesem — felelte a barna. — Mondhatom, borzasztóan örülök, hogy így összeházasztunk. Milyen kellemes lesz együtt nyaralni.

— Ó, én is roppant örülök, drágám. Na szervusz.

(Elválnak. Alig érnek egymástól öt lépésnyire, mikor felsóhajt):

A SZÖKE: Rémes! Pont itt kell összeházaszkodni vele! Milyen jó lett volna ősszel elhúzni neki a Rivierával!

A BARNÁ: Ez sem tudott máshova menni nyaralni, csak ide. Már kész programom volt, hogyan fogom ősszel pukkanítani Norderney-vel.

HESZ FERENC

— Pincér! — szól a vendég — hozzon egy paprikás csirkét.
A pincér meghozza a csirkét.
— Hozzon egy üveg jó bort!
A pincér hozza a bort.
— Hozzon egy jó szivart!
A pincér elhozza a szivart.
A vendég egy ideig jóízűen pöfékel, majd így szól:
— Pincér! Hozzon egy rendőrt. Fizetek!

A SZALMAFÉRJ

A szalmaférfj, ha jő a nyár
S a nyári est, mulatni jár.
S míg nője külföldön nyaral,
Úgy él, mint vízben él a hal.
Nyárspolgár-élet, — szól — agyó,
Mulatni autón elmegy ő,
Nem kell ürügy és engedély,
Nagy úr most ő, a szalmaférfj.
Az éjszakáért nem felel,
Hajnalba' fekszik, délbe' kel.
Hivatalában ásitó
S kalandok után áhító.
Ha jő a langyos estidő,
Lábán betétes félcipő,
Ifjúságához visszatér:
A szalmaférfj, a szalmaférfj.
Szívében kék s remény elegy,
Tehát direkt színbörbe megy.
S ott boldog perceket szerez,
Kóristánoket gukkerez.
S ha sikerül a könnyű start,
Egy kis nő nyomban vele tart.
Kis nyári nő, vidám, kacér,
Ezért hevül a szalmaférfj.
S a szalmaférfj már nem facér,
A Márványmenyasszonyba tér.
A kertben színes lampion,
Az előétel sampion.
Nejére gondol és borong,
De pezsgő jó, repül a gond.
S egymással szépen összefér,
Márványmenyasszony, szalmaférfj.
És hazatér hajnal felé
S nagy árkust tesz maga elé,
Levelet írni nekiül:
„Drágám, de rossz így egyedül.
Meddig maradsz még angyalom?
Megöl a szörnyű unalom...”
Így ír, aztán nyugvóra tér,
Mint egy király, a szalmaférfj.

Bizonyíték

A hajnalban hazatérő férj mély álomban találja feleségét.

— Nem szeret már, nem szeret, — mormogja a férj — máskor ilyenkor már hozzám vágta a fogsorát.

Idill a zöldben



— Üljön az ölembe Lilike.

— Hová gondol? Nem vagyunk erdőben!

Ki a jó feleség?

1. A jó feleség türelmes.
Ha pontos időre nincs kész az ebéd, azért még nem kiabál. Megvárja, amíg a férje feltalál.
2. A jó feleség sohase nyilatkozik. Mindent helyben hagy. Alkalmadtán a férjét is.
3. A jó feleség gondoskodik róla, hogy férje odahaza is megtalálja a stílusosabb szórakozást.
- Kabarét rendez, jeleneteket csinál.
4. A jó feleség bálványozza az urát. Isteníti. Istenítés után rendesen a fejéhez is vág valamit.
5. A jó feleség tisztán tartja a férje ruháját.
- Nem tűri a piszkot. Ha a kabátom pecsétet lát, rögtön kiveszi — a pénzt a zsebből.
6. A jó feleség maga a megtestesült emlékezőtehetség.
Figyelmezteti férjét a dátumokra. Például, hogy mikor van a születésnapja, nehogy elfelejtsen ajándékot venni.
7. A jó feleség nem takargat semmit.
De csak ha a korszóra megy.
8. A jó feleség szereti a háziállatokat.
Nem kínozza. Inkább becézi. A férjét is.

Erdődy Mihály

*Orvos: Ön búskomorságban szenved. Csak úgy gyógyulhat meg, ha munka közben énekel.
Páciens: Bocsnat, doktor úr, ez lehetetlen, én klarinétos vagyok.*

Boldog házasság

- Nos, hogy vagy az új asszonykával megelégedve?
- Jól. Délelőtt azt teszi, amit ő akar, délután viszont én teszem azt, amit ő akar.

Irtózom a pénztől, gazdagságtól



A pénz és az ennek halmozásából eredő gazdagság iránt bizonyára őseimtől átöröklött averzióm már csecsemő koromban jelentkezett. Már ekkor — pontos és kimerítő életrajzi adataim naplószerű feljegyzésével elfoglalva — megkértem szüleimet, illetve ezek dada megszólításra hallgató tej- és tej-hatalommal felruházott helyettesét, hogy jelzett elfoglaltságomra való tekintettel folyó anyagi ügyeim kezelését vállalják. Kérésemet ők a legnagyobb készséggel akarták teljesíteni, de egy alkalommal — úgy emlékszem, 1876 március 8-án, egy borus keddi napon, délelőtt 1/2 10 óra körül — dadám könnyelműen megfeledezett kötelességéről és egy — akkor nagyrértékű — krajcárnak nevezett pénzdarabot felejtett közelemben. Persze kitört belőlem a pénz iránt érzett ellenszenv és irtózáttal gondoltam arra a sokat emlegetett mondásra, hogy krajcárból lesz a forint, amit meggátlandó, az előttem fekvő pénzdarabot radikálisan és végleg el akartam tüntetni. El is tüntettem. Lenyeltem. De mivel — ami: később a Pesti Napló 1928 július 17-iki számában a saját szemeimre hányattam — a természettudományokkal már akkor se foglalkoztam, a pénzdarab számításaim ellenére ismét a napvilágra került. Felbosszantva a hozzám makacsul ragaszkodó krajcár állhatatosságán és bebizonyítva a sokat használt mondás „pocunia non olet” helytelenségét, undorral fordultam el tőle!

Ez a pénz iránt táplált ellenszen-

vem később sem enyhült, úgy, hogy István nevű háztartási alkalmazottam, akit pénzbeszedői és kiadói jelleggel és címmel, továbbá szép, sujtásos libériával ruháztam fel, vette le vállaimról a pénz bevételének és elköltésének számomra kibírhatatlan terheit. Sose tudtam, hogy van-e pénzünk, vagy nincsen. Valahányszor Istvántól megkérdeztem, van-e pénzünk? Ő — átérezve és tekintetbe véve a fizető eszközök iránt táplált irtózatomat — kivétel nélkül azt válaszolta, hogy — nincs! Erre megnyugodtam és zavartalanul írtam naponta megszokottás nélkül délelőtt 10 órától másnap déli 12 óráig...

Később feleségem intézte összes anvai ügyeimet. Mondhatom, hogy Istvánnál sokkal pedánsabban. Ő már nem elégedett meg azzal, hogy érdeklődésemre az egyszerű és idegmegnyugtató „nincs” szóval válaszoljon, ő így szólt: „Pénzünk nincs, de kellene!” Egyáltalában feleségem igen tapintatos volt. Sohase mondta: „Nézzé, szívem, ebben a vacak ruhában már tovább nem járhatok. adjon 200 pengőt egy újra!” Nem. Ő így szólt: „Mind dolgozik, drágám? Nem volna kedve nekem egy finom selyemruhára valót írni? Mert nekem a ruhára kedvem volna!” Egyszer, házasságunk első évének közepén, így susogott fülemben: „Szívem, tudja, hogy nem akarom Magát anyagiakkal terhelni és munkájától elvonni, de legyen szíves, írjon minél hamarabb egy selymes, csipkés babakelengyére valót!” Persze, rögtön írtam, csak kár, hogy feleségem ez alkalommal tévedett, mert kitűnt, hogy háromra valót kellett volna írnom!

Többször ez a tévedés nem fordult elő, mert mikor 5 kalapra, 4 pár cipőre, 6 pár keztyűre és 24 pár harisnyára valót kellett kigondolnom, nem történt meg, hogy ezen cikkekből csak egy darabbal is kevesebb kellett volna. Persze, egyszer feleségem bevallotta, hogy első tévedése óta elővigyázatosságból mindig többet mond, ne hogy nekem kellemetlenséget okozzon!

Dacára finom tapintatának, a multkor nekem mégis súlyos gondokat okozott. Hogy, hogy nem, de kiszámította, hogy napi átlagos három cikkekkel, darabját 50 pengővel számítva, havi 4500 pengő jövedelmünk van. Mivel az ő takarékosága mellett alig költünk el havonta 1500 pengőt, kisütötte, hogy pár éven belül gazdagok leszünk! Hát ez kétségbeejtő, rettenetes! Azóta nincs nyugtam és előttem lebernek a vaevonnak élő és halott mártírjai: a Morganok, Vanderbiltek, Rockefellerok, Rotschildok, Boselek, Castiglioniok, Bleichröderek, Stinnerek és — last not least — szegény Löwensten! Eszébe jutott-e volna neki, ha szerencsétlenségére nem vált volna dúsgazdaggá, egy minden modern kényvellemmel, pazarul berendezett repülőgépről önként lezuhanni? Egész biztosan: nem. Maradt volna meg szerényen snorrernak, úgy legmagasabban számítva — csak az ötödik emeletről ugorhatott volna le!

Ezért kérem én az Istent, óvjon meg a gazdagságtól!

Dunaparti kávéházban



— Milyen kár, hogy a mi időnkben még nem volt
KEM•LITE!

Szintey

Híres nő szeretnék lenni

Ahol személyem megjelen,
Azt mondják úton-útfelen:
Feltűnő a talentumom, —
A bókokat, jaj, már unom.
Az egyik bennem tragikát lát
S a Nemzetnél kér találkát,
A másik szól: „ez a cica
Úgy énekel, mint Jeritza.”
A harmadik: „Ptasinszkynál
Is nagyobb karriért csinál.”
A negyedik — lehet-e hinnem? —
Hírt és vagyont jósol a filmen.
Mi legyen a szerep köröm,
A fejem hasztalan töröm.
Nem akarok én semmi, semmi,
Csak híres nő, csak híres nő,
Ah, híres nő szeretnék lenni.

Egy főpróba, egy premiér...
— Nem adom oda semmiér' —
Ott lenni milyen élvezet,
Ahol mindenki nem lehet.
Zártkörű, fényes úri estély,
Hol nincsen zse, csupán keresztény.
Vagy — ez sem ép rossz idea —
Gömbösnél ötórás tea;
Móricz Zsigmonddal shymmi, óh:
Remélni szép és hinni jó.
Vagy legyek ott a parlamentben,
Mikor a vihar szárnya lebben.
És mindenütt ott legyek én,
Ahol van egy nagy esemény.
Mert nem akarok semmi, semmi,
Csak híres nő, csak híres nő,
Ah, híres nő szeretnék lenni.

A tudományt nem szívelem,
De boldog volnék, ha velem
Közölnék a fölfedezők,
Mit fognak fölfedezni ök.
Aztán elmondanám, el én, el,
A zsúromon finom fölényel.
Képzeljék azt a nagy hatást
S az általános pukkadást.
Schwarznet előnti az epe,
Az érdeklődés közepe
Én, én vagyok, — s biztos, hogy holnap
A lapok megintertvujolnak.
És fogadok, hogy Krausz Simon
Ott lesz a vacsoráimon.
Mert nem akarok semmi, semmi,
Csak híres nő, irigyelt nő,
Ah, híres nő szeretnék lenni.

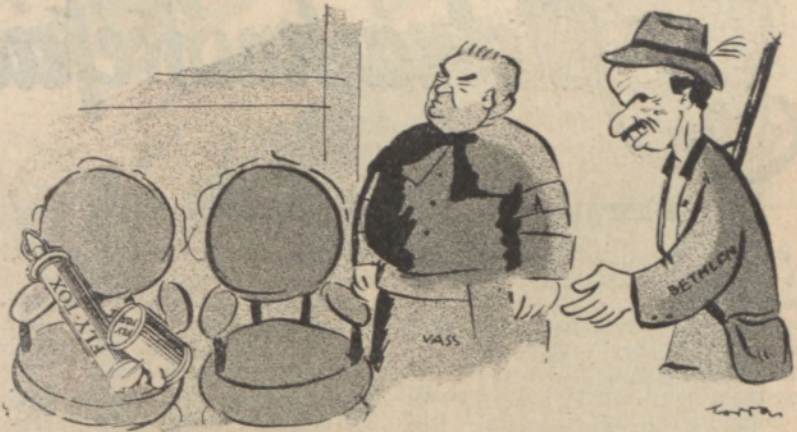
Dzsin

— Gyermekeim, — mondja a tanító — az új számtankönyv két pengőbe kerül. De aki szegény, az ingyen is megkaphatja.
A kis Izidor jelentkezik.
— Hiszen a te szüleid jómódúak.
— Igen, — feleli Izidor — de momentán autóra spórolnak.



A strand szépe

Bethlen szabadságra megy



BETHLEN: Engem te fogsz helyettesíteni, Józsi... De a FLY-TOX-ot nem helyettesítheti semmi.

Maga csak tudja Salamon bácsi...

miért félti a kormány még azoktól a szegény kalendáriumoktól is az istenadta népet?



maradt, mikor a szülők már lefeküdtek.

Egy napon azt mondja neki a lány:

— Adolfkám, nem illik, hogy maga esténként mindig olyan sokáig maradj nálam, miközben mi csak kettesben vagyunk.

— Miért? — kérdezte megütközve a Pinkász. — Azt hiszem, még sohasem éltem vissza a helyzettel.

— Ez igaz, — rebegette szégyenlősen a menyasszony — de visszaélhetett volna...

Mi a véleménye arról az önzetlenségről, amellyel egyes politikusaink az ország érdekeit szolgálják?

— Erről eszembe jut a Blau házassága. Blau megnősült. Az esküvő után összetalálkozik Schlesingerrel, aki így szól hozzá:

— Hallom, hogy megnősültél, Adolf.

— Igen, — felelte a Blau — még hozzá szerelemből.

— Szerelemből? Hiszen úgy tudom, ötvenezer pengő hozományt kaptál?

— Ez igaz, — mondta Blau — de esküszöm neked, hogy olyan szerelmes vagyok a feleségembe, hogy akkor is elvettem volna, ha csak negyvenezer pengő hozományt kapok.

Hát a kisiparosok és kiskereskedők kényszernyugdíjbiztosításához mit szól?

— Ez ugyan olyan, mint amikor Guthertz házaló jól megrakta Nyiregyházán a koplalástól legyöngült szamarát és elindult vele a debreceni vásárra. Útközben folyton ütötte-verte a zörgősöntű állatot és amellet gyöngéden mondogatta: „Édes kis szamaram, csak még ma este ott légy Debrecenben, akkor zabot kapsz vacsorára, még pedig dupla adagot!” Már közeledtek Debrecen felé, amikor a szamar egyszerűen felfordult, éppen egy kovácsműhely előtt.

— Ugyan mi baja lehet ennek a baromnak? — kérdezi erre a házaló a kovácstól.

— Hát biz az egyszerűen éhen döglött.

— Miesoda buta jószág ez! Nem tudja méltányolni az én jó szívemet!

Kedves Szerkesztő Úr!

Max Reinhardt sokat bajlódott egy kezdő színésszel, akit erősen beprotégáltak.

Egyszer csak próba közben azt mondja neki a nagy rendező:

— Kérem, menjen kissé vissza.

Megtörténik.

— Még egy kissé hátra...

Megtörténik.

Még jóval hátrább...

Megtörténik. A színészből már alig látszik valami.

— Most teljesen rendben van, — mondja boldogan Reinhardt.

7

Hét modern gyógy mód

rheuma, ischias, ideg, ütőérbaj ellen.

Dr. RÉH ELEKTROMÁGNESES GYÓGYINTÉZETÉBEN

VI, Vilma királynő út 11 sz.

KÉRJE A 7-ES PROSPEKTUST!



Molnár Jenőnéféi

Férjürem szabadságon van

Barátom, a gyakorló férj, négy hetet a tenger partján töltött. Természetesen a feleségével. Barátom egész esztendőn át húzza a nagyvárosi igát, az idegszájai úgy össze-vissza vannak gubancolódva, mint egy telefon hosszú zsinórja, amit egyik szobából a másikba cipelnek, — szóval nyugalmat, pihenést, édes semmittevést ajánlot neki az orvos. Barátom most jött haza és elmondta a szabadsága történetét.

— Tudod, — kezdte — az volt mindig a leghőbb vágyam, hogy akkor fekiidjek le, amikor a kedvem tartja és akkor keljek föl, amikor kivet az ágy magából. Abban a tengerparti panzióban ahol a feleségemmel erkélyes, déli-fekvésű szobát vettünk ki, a nyaralási szezon alatt szokásos társasélet alakult ki. Pár nap elég volt és mindenkiel ismeretséget kötöttünk. Technikailag ez úgy történt, hogy a feleségem hol ennek az úriasszonynak a kisgyerekével kezdett ki, hol annak az úriasszonynak a borbélyá iránt érdeklődött és aztán szabadon elővezetett engem, bemutatva az ő „kedves ismerőseinek”. Magános férfiak úgy kapcsolódtak be a mi körünkbe, hogy a feleségemnek pont arra az újságra fáj a foga, ami egy legényember asztalán feküdt és felszólított, hogy kérjem el tőle a lapot. Röviden: reggel érkezünk és este már az egész panzió a barátunk volt.

— Ma este korán fogunk lefeküdni, — mondta nőm, — mert egész nap utaztunk, ugy-e, drágám?

— Igen, — feleltem én.

— Mondd, mit csináljak ezekkel a kedves Tamásékkal?

— Miért? — kérdeztem bambán.

— Mindenáron azt akarják, hogy vacsora után valahová elmenjünk velük.

— Azt hiszem, édesem, ne menjünk el, — szóltam.

— Te mindig ilyen határozatlan vagy. Menjünk vagy ne menjünk?

— Jó, akkor nem megyünk. De nehogy nekem tegyél szemrehányást, hogy nem engedtelek szórakozni. Végre is szabadságon vagy, végre is ez a te szabadságod.

— Igazad van. Akkor megyünk.

— Jó, — pergett nőm nyelve, — de nehogy holnap egész nap nyavalyogj, úgy zúg a fejed, hogy fáj minden csontod, mert én akartam, hogy éjjel utániig kimaradjunk.

— Nem, nem drágám... — nyugtattam meg aggódó feleségemet.

Tamásék két asszonnyal és három fiatal leánnyal fölszerelve jelentek meg a táncos kávéházban. Az öt lépés hosszú és öt lépés széles tánchelyen összehajló robotoltak fiatalemberek öregasszonytáncosnőkkel és

öregurak fiatal leányokkal. A mi társaságunk hölgytagjainak tévedésből sem akadt táncosa. Feleségem több ízben megrúgott az asztal alatt. Így szokott társaságban telegrafálni nekem. Odahajoltam hozzá.

— Az istenért, légy udvarias!... Nem látod, hogy a hölgyeket nem szórakoztatja senki. Táncolj velük. holnap úgyis alhatsz, ameddig akarsz.

Egymás után álltam táncba a két asszonnyal, meg a három leánnyal. Mikor már szuszogni se tudtam, a feleségem rámszólt a fogai közt:

— Miért hagysz itt engem szegyszemre?... Azonnal táncolj velem!

Hajnali háromkor fáradtabban estem az ágyam, mint egy rakodóparti zsákhordó.

Egy óra mulva szerénádra ébredtem fel. A figyelmes Tamásék adták a feleségem tiszteletére. Öt óraker egy négyszólamú férfi-vegyeskar riasztott fel még álmomból. Kimentem az erkélyre. Négy munkás volt, szerszámokkal a vállukon.

— Milyen édesek, milyen muzikálisok ezek az olaszok! — mondta elragadtatással a feleségem.

Hét óraker olyan tüzesen szikrázott be a nap a zsalugáter résein, hogy nem tudtam ágyban maradni.

— Nagyszerű, — vélte a feleségem, — ez direkt jót tesz neked. Ott-

hon mindig nyolekor ébredsz és lemaradsz a szép nyári reggelről, ami olyan kellemesen hat az idegekre.

— Csakhogy én nem érzem jól magam, szívem, — panaszkodtam.

— Mi bajod van megint?

— Minden tagom fáj.

— A fürdő majd rendbehozza. Egykettő, menjünk fürödni.

Bármi mást kívántam volna, csak a fürdőt nem, de hát istenem, egyszer egy évben van szabadságom, ki kell használni. A víz nagyon hideg volt. Feleségem már tíz perce úszkált, míg én csak az alsó lábszáram közepénél tartottam és épen ki akartam menni, amikor rámkialtott:

— Ne tedd magad neveltségessé, kérlek. Mindenki bent van a vízben. Gyere már be!

— Bementem. Tíz percig lideregtem, mert nőm ragaszkodott hozzá, hogy a pénzéért élvezzem ki a tengert.

— Most pedig fekiidj ki a napra! — hagyta meg energikusan.

Amilyen hideg volt a víz, olyan forón sütött a nap. Lehevertem a mólóra. zúgni kezdett a fejem, aztán tompa, mély álomba zuhantam.

Még szerencse, hogy a feleségem csak félóráig udvaroltatott magának egy horvát fiatalemberrel, aki figyelmeztette, hogy meztelenek a vállaim, a karjaim... Így csak harmadfokú égési sebeket szenvedtem.

— Milyen jó, hogy szabadságon vagy, — mondta a feleségem. — Most legalább kényelmesen kezelhetjük ezeket a csúnya égési sebeket.

Négyheti szabadságom lejárt. Még most is orvoshoz járok.

— És mondd csak, itthon jobb? — kérdeztem barátomtól.

— Anyiban, kérlek, hogy idehaza nincs szabadságom. Egész nap loholok a dolgaim után és csak este találkozom a feleségemmel...

Mennyországban



KOSSUTH: Na most kvittek vagyunk Stefikém.

SZÉCHENYI: Miért?

KOSSUTH: Mert a te fürdőd éppen olyan mint az én szobrom: drága, de rossz!



Teleszky: Ami kárt szenvedtetek a Mávon, megtérül a biztosításon.

ARANYKÖPÉSEK

Egy nő ruhája a barátnője ruhájánál vagy hosszabb, vagy rövidebb, de semmiesetre sem ugyanolyan.

A nő a férfi szerelmét sokszor csak azért utasítja vissza, hogy hevesebb ostromot provokáljon.

Szépen írni és szépen megöregedni tudni: isteni adomány.

Virágok és emberek között az üresek hordják fent a fejüket.

A becsület inas-szerepet játszik életünkben: hol kinyitja, hol bezárja előttünk az ajtót.

A szerelem hőst, a házasság papucs-hőst csinál az emberből.

Karádi Emil

Micsoda pör ez a Halmos- és a Szemere-család között?

— Szemeréék most jönnek Halmosnak a szemerehányásokkal.

Betűrejtvény

DAL DAL }
DAL DAL } = DAL^T
DAL DAL }

A mult számban közölt rébusz megfejtése: „Orángután-család” Könyv-jutalmat Kaufmann Sándor fakereskedő, Szeged, kap.

Hollandi póstabélyegek

Használja ki olcsó reklámcsomagjaimat
100 különféle Márka 3-75
50 különféle Holl. India . . . Márka 2-
Olympiai sorozat 1928 . . . Márka 1-25
Összes jubileumi bélyegek sorozata kapható. — Szállítás portómentes, postacsekkek beérkezése után.

W. van Zuylen

Amsterdam W. Fred. Hendrikplantsoen 42

Férjek és asszonyok

— Különös! A feleséged avval dicsekszik, hogy embert csinált belőled. Az én feleségem ezt nem tenné.
— Joggal, mert hiába próbálna belőled embert faragni.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
MOLNÁR JENŐ DR.
MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:
GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:
BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.
IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VI, MOZSÁR U. 9. TEL.: T. 233—24.

NYOMATOTT
BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN
VII, RÓZSA UCCA 25

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre 20 pengő — fillér
Félévre 10 pengő 50 fillér
Negyedévre 5 pengő 50 fillér

A strandon



FÉNYKÉPÉSZ: Uraságod biztosan nem fixfizetéses alkalmazott.

PASAS: Miből gondolja ezt?

FÉNYKÉPÉSZ: Mert olyan sokat tetszik mozogni.

PASAS: Na és?

FÉNYKÉPÉSZ: Na és egy fixfizetésből manapság nem nagyon lehet mozogni.

Ha Gömbös belép...

Két úr beszélget Pöstyénben:

— Ősszel sok egységspárti képviselő jön majd ide kúrára — mondja az egyik.

— Miért?

— Mert ha Gömbös belép az egységspártba, akkor az egységspártiak közül biztosan nagyon sokan rosszul járnak.

Megfejtelt közmondás

Nem mind nadrág, ami fénylik.

A Sas uccában

— Mi az az egyenfokos?
— Biztosan ez az az eszköz, amellyel a konszolidáció útját egyengetik.

Színházi dekonjunkció

— Mondja, direktor úr, tulajdonképpen mennyi az ön színházának a bevételi képessége?

— Sajnos, sokkal kisebb, mint a kiadási képtelensége.

LAPZÁRTA:

A kánikula katasztrófával fenyegeti a kormánypartot

A hetek óta tartó kánikula már eddig is sok kárt okozott az országnak, de mint meteorológiai körökben mondják, ez még mind semmi. Az időjósok véleménye szerint ugyanis a kánikula katasztrófális következménye még csak ezután várható. Könnyen bekövetkezhetik tudniillik az, hogy a kormánypárthoz utóbbi időben amúgy is nagyon közelálló fajvédőpárt, a nagy meleg következtében, olvadékonnyá válik s egy szép napon beolvad a kormánypártba.



MI EMELKEDIK JOBBAN
AUGUSZTUSBAN A HÖMÉRŐ
VAGY A HÁZBÉR?